

Vargarna är för få – stoppa licensjakten!

Vargarna i Sverige är för få, för inavlade, och för isolerade från större vargpopulationer. Därför är vår vargstam inte långsiktigt livskraftig. Och huvudorsaken till dessa problem är vargjakt – såväl legal som illegalt.

Varje år dödas många tiotal vargar illegalt. Och den vargjakt som kallas legal – alltså den som myndigheter ger tillstånd till, även om Svenska Rovdjursföreningen anser att lagens villkor för jakt inte är uppfyllda alla gånger – dödar också numera flera tiotal vargar om året.

Den legala vargjakten består av licensjakt och skyddsjakt. Skyddsjakt innebär att ta bort vargar som angriper tamdjur, och det är många gånger befogat. Licensjakten brukar däremot inte inriktas på vargar som tar tamdjur – även om de som försvarar licensjakten ofta försöker ge sken av att jakten ska underlätta för fårskötseln.

Licensjakten är istället ett dödande för dödadens egen skull – eller för att människor ska få skörda mer av djur som också är vargens naturliga byten – som älgen. Sådan jakt borde inte tillåtas så länge vargstammen inte är långsiktigt livskraftig.

LICENSJAKTEN PÅ VARG har drivits fram genom intensiv lobbyverksamhet från de mycket resursstarka jägarorganisationerna. Licensjakten infördes av alliansregeringen, genom beslut 2009, trots protester från miljörörelsen. Det är en stor besvikelse att inte den rödgröna regeringen har satt stopp för licensjakten. Skongressen 2013 tog ett särskilt beslut om vargpolitiken, och där står inte ett ord om att licensjakt ska finnas. Med det beslutet som grund borde S ha kunnat nå en rimlig kompromiss med MP om vargjakten. Men istället har regeringen fortsatt i alliansens fotspår i denna fråga.

Licensjakten på varg har inte gjort någon nytta. Den har inte märkbart minskat angreppen på tamdjur – eftersom jakten inte riktas mot de vargar som orsakar skada. Och den tycks inte ha ökat acceptansen för vargen, i de kretsar där acceptansen är dålig.

NÅGOT SOM ÄR särskilt upprörande nu, det är att myndigheterna är på väg att tillåta licensjakt baserat på en kraftig överskattning av hur många vargar vi har. Sedan länge har man uppskattat antalet vargar genom att multip-

licera antalet valpkullar som fötts året innan med tio. Men i den siffra som då räknas fram ingår många vargar som redan har dött under det senaste året!

De senaste årens forskning har istället visat att det troligaste antalet vargar i mars månad är 7,67 gånger antalet familjegrupper som finns då. Utifrån denna kunskap är bästa möjliga uppskattning av antalet vargar i slutet av senaste vintern 257. Med den föräldrade beräkningsmodellen blir antalet 355. Den föräldrade beräkningsmodellen gör alltså att länsstyrelserna totalt felbedömer utrymmet för jakt.

Dessutom har Naturvårdsverket sagt att 300 vargar är det så kallade referensvärdet för gynnsam bevarandestatus. Licensjakten kan knappast tillåtas när referensvärdet underskrids. Men genom att överskatta vargarnas antal med cirka 100, så låtsas myndigheterna att vargstammen är över referensvärdet istället för under.

EFTERSOM ALLA VARGVALPAR föds under en begränsad tid på våren, medan dödligheten sker under hela året, så varierar vargstammens storlek över året: störst är den precis efter att valparna fötts, och minst är den precis innan valparna föds. Man kan förstås välja när på året man vill mäta populationsstorleken. Men om antalet ska jämföras med referensvärdet 300 vargar, då bör också referensvärdets utgångspunkt användas. Och det värdet är baserat på analyser där antalet mäts precis innan nya valpkullar föds på våren.

En del hävdar att det behövs ytterligare kvalitetssäkring innan den nya, förbättrade modellen tillämpas. Men då blundar de för att den gamla beräkningsmodellen inte heller är kvalitetssäkrad på det viset. Och även om den vore det, hur kan någon försvara att man räknar in redan döda vargar när man bedömer om vargstammen är tillräckligt stor för att jagas?

TORBJÖRN NILSSON
ORDFÖRANDE

Våra Rovdjur

ges ut av Svenska Rovdjursföreningen till medlemmar och prenumeranter fyra gånger/år

Organisation

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

Medlemsavgift och prenumeration

325 kr, familjemedlem 40 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7.

För boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionskommitté

Anders Bjärvall
Björn Ljunggren
Carl-Gustaf Rosén
Hans Ring
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin

Medverkan

med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle.

Välkommen med text- och bildbidrag!

Ett urval av materialet i tidningen läggs även ut på vår hemsida, efter föreningens överenskommelse med författare och fotografer.

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 1/2018:
15 januari 2018

Upplaga

5 000 ex

Omslagsfoto:

Kickan Nikolic
Vargtik i Haninge hösten 2017.